

GORICA

(Zjutranje izdanje).

Izhaja vsak torek in soboto ob 11. uri predpoldne za mestoter ob 3. uri pop. za deželo. Ako padena ta dneva praznik izide dan prej ob 6. zvečer. Stane po pošti prejemati ali v Gorici na dom pošiljan celoletno 8 K, polletno 4 K in četrletno 2 K. Prodaja se v Gorici v tobakarni Schwarz v Šolskih ulicah, Jellersitz v Nunskih ulicah in Leban na Verdijevem tekališču po 8 vin.

Uredništvo in upravnništvo se nahajata v „Narodni tiskarni“, ulica Vetturini h. št. 9.
Dopise je nasloviti na uredništvo, oglase in naročnino pa na upravnništvo „Gorice“. Oglasi se računijo po petivrstah in sicer ako se tiskajo 1-krat po 14 vin., 2-krat po 12 vin., 3-krat po 10 vin. Ako se večkrat tiskajo, računijo se po pogodbi.

Izdajatelj in odgovorni urednik Anton Bavčar.

Tiska „Narodna tiskarna“ (odgov. L. Lukežič).

Velikanski shod v Mirnu.

Tako velikega in burnega shoda še ni videl sicer mirni Miren. Shod je sklicalo mirensko delavstvo, da se razgovarja o svojih delavskih zadevah, da izreče javno zahtevo po svojih pravicah. Seveda mirenskim liberalnim kapitalistom to ni bilo prav. Bojé se delavstva, ker vedo, da zavedno delavstvo zna obračunati z ljudmi, ki niso tu za drugo, kakor da se pasejo na žalje drugih. Znano pa je, da pri teh liberalnih „mogočnjakih“, ki sicer kaj radi nosijo po koncu glave in rožljajo v žepu z denarjem, da pri teh ljudeh pogam in razum daleč zastajata za njihovo ošabnostjo. Nihče v Mirnu jih ne mara, zato so prosili Gabrščeka, naj pride on zastopat na shod njihove interese proti liberalnim. Pridržil se jim je tudi znani Urbančič, o katerem je znano, kako veliko ljubezen uživa v Mirnu. Vsi liberalni mogočnjaki iz cele goriške okolice so pripeljali seboj vse, kar liberalno leze in gre. „Mizarska zadruga“ v Solkanu je plačala vožnjo za tramvaje tja in nazaj, znani prijatelj kmetov Maraž iz Dol. Vrtojbe, ki bi tudi postal rad župan, je tudi pripeljal seboj na vozeh svoje ljudi, ki jim je obljuboval zastojnjo pijačo, kolikor kdo hoče. Liberalni izkoriščevalci delavstva v Mirnu, pred vsemi Pavletič, po domače Tinko, so sklicali skupaj svoje delavce ter jim pod kaznijo zagrozili, da morajo na shod ter ondi delati tako, kakor bodo hoteli oni. Celó iz Dornberga so prišli nekateri na shod reševati mršavi liberalizem. Vsled silne in strastne agitacije so spravili na shod res nekaj nad 300 svojih pristašev. Tu so pokazali liberalci celo svojo moč, to je vse, kar lahko pokažejo liberalci in to bodo in so kazali že tudi doslej na vseh shodih. Nič novih obrazov. Od strani delavstva pa so prišli na shod le Mirenci, le malo jih je bilo od drugod. Vsega ljudstva zbranega na dvorišču je bilo nad en tisoč.

Žalostna čvetorica. — Prezgodnje veselje.

Že pred 3. uro je bilo zbranih na dvorišču okrog sto ljudi, med temi Gabrščeki in priveski, odvetniški koncipijentje s vodnimi gospodje dr. Levpušček, dr. Janec, dr. Puc in pa Gabrščekov brat. Ta žalostna čvetorica

mladih inteligentov, ki mora prihajati na shode kričati in delat Gabrščeku štafažo se nam, odkrito rečeno, zelo smili, ker se ne more rešiti Gabrščekom denarne more. Okrog 1/4 je bilo na dvorišču že par stotin ljudi, večinoma liberalcev. Ko pa je kmalu nato bilo končano cerkveno opravilo, so začeli naši možakarji in delavci polniti obširno dvorišče. Do kakih 3/4 je bilo na dvorišču že vse polno ljudstva. Med tem se je odprla dvorana v katero so se usuli sami napredjaki in zasedli skoro vse prostore. Zunaj pa je ostalo na stotine naših. Liberalci so celo predno se je odprla dvorana, sneli pri dvorani okna in udrlji skozi okna v dvorano. Samozavestno so se liberaci šopirili po dvorani češ: Shod je naš! A uštelí so se. Komisar, ki je medtem došel, je spoznal, da je zelo nevarno zborovati v dvorani, ker se lahko pod tako težo udre. Na zahtevo sklicatelja Cotiča se je shod vršil zunaj na prostem in liberalci so morali zapustiti dvorano v kljub protestom vedno ogorčenega Gabrščeka. Po dolgem razgovorjanju so se zedinili, da bodi predsedništvo in govorniška tribuna zunaj dvorane na hodniku, ki so ga tudi morali zapustiti napredjaki. Spodaj pa so se postavili zborovalci, in sicer na levo liberalci, na desno pa naši.

Kdo bo predsedoval?

Sklicatelj tovariš Cotič otvori zborovanje, pozdravi vse v tako obilnem številu zbrane navzoče in povdarja, da je shod delavski shod, na katerem se imajo obravnavati tri važna delavska vprašanja, zato pa mora na shodu vladati mir. (Liberalci kličejo: Mi bomo mirni!) Za predsednika shoda predlaga tovariša Vuka. Naši so dvignili roke in z viharimi živjoklici pozdravili tovariša Vuka, a liberalci so kričali in mahali. Pri glasovanju so liberalci dvigali po 2 roki. Nemir je trajal dolgo časa. Naposled je nekdo predlagal, naj se obe stranki ločite v dva tabora. Čemur je Gabršček izpočetka nasprotoval, potem pa začel mahati s hodnika doli ter kričal: „Naši na levo! Napredjaki na levo!“ Naši pa so klicali: „Kozli na levo!“

Videlo se je tukaj, da liberalci niso v večini, ampak v manjšini. A kričati le niso menjali. Nekdo je predlagal za predsednika nadučitelja Urbančiča. A viharni klici: „Ne maramo ga! Delavec bodi naš predsednik!“ Urbančič je izkušal govoriti. Izrekel je, le besede: „Ljubi gospodarji, dragi delavci!“ Dalje ni prišel, ker burni klici: „Ne poslušamo ga!“ so onemogočili govorjenje. Naposled je bil izvoljen za predsednika delaven Petejan ob silni jezi napredjakov.

Delavsko zavarovanje in organizacija.

Besedo je takoj dobil tovariš Michael Moškerc iz Ljubljane, ki je govoril naprej o delavskem zavarovanju in organizaciji.

Že takoj pri nastopu so ga pozdravili liberalci z žvižgi, delavci z živjoklici. Ko je govoril o nujni potrebi starostnega zavarovanja, so že pričeli liberalci kričati, da delavskega zavarovanja nočejo. Tovariš Moškerc je prešel takoj tudi na drugo točko dnevnega reda in spodbujal delavstvo brez razlike strank na deio za strokovno organizacijo, kazal je z zgledom zadnje velike stavke v rurskih rudnikih, kjer so solidarno šli v boj za delavske pravice vsi delavci, dasiravno sta bili dve stranki in organizaciji. Nujno je potrebno, da nastopijo za stanovske koristi delavci složno in ne glede na strankarske razlike. To mnenje prodira že v socialističnem znanstvenem časopisju, kar dokazujejo Bernsteinovi „Sozialistische Monatshefte“. Govornik je končal zahvalivši se somišljenikom delavcem, ker so ga tako pazno poslušali, a tudi liberalcem se je zahvalil za njih žvižge, ker so s tem pokazali, koliko jim je mar za delavstvo. (Med delavci dolgotrajno burno pritrevanje, a med liberalci popolna zmeda. Sliši se le kak žvižg).

Gabršček nam govoril ne bo!

Nato sta govorila še delavca Ropes in Cenkovič. Za tema dvema je hotel govoriti Gabršček, a stotine delavstva je burno ugovarjalo, da bi tu na delavskem shodu govoril človek, ki je že nešteto krat tako nečuvveno blatil mirensko delavstvo. Predsednik je za 10 minut prekinil shod. Ko se je shod zopet otvoril, je Gabršček zopet hotel govoriti, a delavci so klicali. „Gabršček nam govoril ne bo! Doli z njim!“ Nemir je trajal toliko časa, dokler se ni Gabršček odpovedal besedi in zapustil hodnika.

Živela splošna in enska volina pravica!

Ko je Gabršček odhajal, je dejal: „Bom pa shod razgnal!“ (Smeh.) Takoj je nastopil tovariš Gostiščar mlajši. Med tem je prišel Gabršček na dvorišče, kjer so ga njegovi obkolili. Medtem je zazvonilo „Ave Marija!“ Vse ljudstvo se je odkrilo in molilo, nastal je trenuten svečanosten mir, ki so ga pa takoj pretrgali liberalci s svojim tulenjem. Tu se je videlo, v čegavem taboru je ljudstvo. Le kakih 100 napredjakov je kričalo in ostalo pokritih. Drugi so se vsi odkrili in se sramovali počenjanja svojih tovarišev. Ravno ta prizor je marsikomu odprl oči. Tovariš Gostiščar je nato zaklical „Delavci! Zakličimo vsi splošna in enska volina pravica!“ Viharni živjoklici so sledili, liberalci pa so kričali in

upili, da je ne marajo. Smehljaje so naši opazovali počenjanje teh revežev. Predsednik Petejan pa je zaključil shod med viharimi živjoklici na splošno in enako volino pravico. Ko je bil shod končan so liberalci zppeli „Hej Slovane!“ Peli so tudi naši. Nato so liberalci odšli naši pa so zapeli delavsko pesem.

General.

Napredjaki so korporativno odkorakali pred hišo g. Mermolja, kjer so hoteli imeti svoj zaupni shod. Spredej pred njimi je korakal Gabršček s palico, v roki, zadaj za sprevodom pa sta korakali dve dami — ena že bolj častitljive starosti — kakor dva žandarja s puškami na ramah. Bajé sta bili gospa so proga in gospiča hčerka barona Slame ali Jakilja, ki se je gnan od vroče ljubezni do delavstva tudi udeležil shoda, kjer pa jih je v družbi s Pavletičem precej slišal. Ljudje so upili za Gabrščekom: „Glejte ga generala!“ A gosp. Mermolja, akoravno napredjak, teh gostov ni bil prav nič vesel in jim ni hotel dati prostora za zborovanje. General je zopet zavijtel palico in junaška armada se je pomikala naprej neustraseno tja do „Obč. doma“, kjer je general spustil v svet govoranco. Tu jih je general slišal krepke. Že na shodu so mu klicali zborovalci: „Doli s kobariško kosmato brado! Doli s „Sočo“!“ Tu pa ga je zadela od ženske strani cela ploha takih nagovorov „Stran s Kramarjevim Drejcem! Proč z njim!“ Ko je pred „občinsko hišo“ govoril general in štel glave svojih vernih, je prašal: „Kaj? Ali so res vsi Mirenci na oni strani?“ — „Res! Vsi Mirenci so proti Vam!“ so se mu oglasile ženske. Imel je namreč okoli sebe zbrane same tuje! Vsega skupaj ni bilo Mirencev na njegovi strani 40. Govoril je o „farjih“, škofih, „debelih trebuhih“, pri čemur je imel oči obrnjene na dobro rejene postavbe mirenskih liberalnih gospodarjev. K sklepu je pozival navzoče, naj pridejo razbijat shode, kamor bo rekel. (Običajno ploskanje.) Nato so šli pit. Pijača je bila vsa zastojnjo. Zvečer potem so se Vrtojbeni stekli med seboj.

Zavedno delavstvo.

Medtem pa je imelo v dvorani svoj zaupni shod združeno mirensko delavstvo. Bilo jih je okrog sto skupaj, ker je večina odšla domov. Govorili so tovariši Gostiščar, Vuk, Moškerc, dr. Dermstia, Kremžar, Spacapan in sodrug Petjan. — Delavstvo brez razlike je obsodilo najstrožje liberalno postopanje, in se izreklo solidarnost v nadaljnjem boju za svoje za pravice.

LISTEK.

Socijalist.

Di.
„Kam pa nesete kosilo?“
„V grad.“
„Komu?“
„Možu.“
„Kaj pa dela?“
„Vrtnarju pomaga.“
„Koliko pa ima plače?“
„80 krajcerjev.“
„Ob svojem?“
„Da, ob svojem.“
„Malo je to, draga ženica.“
„Malo, pa hvala Bogu po leti in po zimí, da se ni potreba možu vlačiti po kamenolomih in se preganjati z onimi socialisti.“
„Kako morete živeti za 80 krajcarji pri taki draginji? Imate li kaj polja?“
„Eno njivico imamo v najemu, in sedaj smo si vkupili tudi eno kravico z mlekom. Živimo siromašno ali zadovoljno. Dobremu vajeni nismo bili nikdar, še manj pa razvajeni.“

„Koliko vas je družine?“
„Družina ni ravno velika; toda — hm —, da nas ne bi vsaj nesreče obiskovale!“ vzdihne globoko mati.
„Kakšna nesreča pa vas je doletela?“
„Hm! Sina sem dala po dokončani ljudski šoli služiti. Pasel je pri nekem bogatem kmetu, in dobro se mu je godilo. Pa tudi mi smo dobili kak grizljaj krompirja pri dobrem gospodarju. Leto je kmalu preteklo in otrok se mi je vrnil domov. Spravljala sem ga zopet k gospodarju, — toda — on ne! Služiti ni hotel na noben način. Jaz sem ga silila, oče tudi — ali zaman! On je naju lepo prosil, naj ga dava kamorkoli hočeva, samo služiti ne gre več. Čemu ne, ni hotel povedati.“
Tu se uboga ženica zamisli — in potem nadaljuje:
„Poslala sva ga s sosedovim osemnajstletnim Antonom na Lakovec k žgalnici vapna. Iz početka je bil priden in donašal redno svoje plačilo domov. Ali počasi je začel ostajati zlasti ob sobotah nekoliko od doma; ni ga bilo pravočasno k večerji in tudi skupna molitev je iz-

ostala. Bala sem se za otroka, kod mi hodi.“
„Pa povprašam sosedovo Anico, dobra ženica je, Bog ji daj zdravje, da li se je njihov vrnil iz dela. Tudi njega ni bilo.“
„To se je nekaj časa sem redno dogajalo. Ob nedeljah pa ga nisem večkrat opazila pri sv. maši. In ko sem ga vprašala, kje da je bil, je močno zarudel in v zadregi vedno našel kak prazen izgovor. Začel vam je nazadnje donášati vedno manj denarja domov. To se je nama jako čudno zdelo; no mislila sva, da si hrani za obleko ali obuvalo.“
„Slednjič ostane nekega pondeljka doma, — ravno danes je temu štiri mesece, dobro se še spominjam. Silila sem ga, naj gre na delo. Toda vsaka moja beseda je bila bob ob steno.“
„Da ne bi zaman postopal okoli hiše, sem ga prosila, naj gre očetu pomagat delati v grad. Obljubil mi je po dolgi prošnji, da pojde popoldne.“
„Ko sem nesla možu kosilo, sem ga klicala, naj gre z menoj, pa rekel mi je, da pride takoj, naj grem le

naprej. In morda bi bil tudi prišel. Ali ko sem odšla, pride k njemu sosedov Anton in ga spravlja v krčmo. Iz početka se je branil, tako mi je pravila moja mala Francika, ki sem jo pustila doma za varuha — rekel je, da mora iti očetu pomagat. Ali oni je le silil in silil, in slednjič ga je premotil.“
„Šla sta in — pila.“
„Ko sem prišla domov, mi je Francika vse povedala. Jaz jo vdarim takoj v krčmo. Našla sem ga pri vinu. Takoj ga primerno ozmerjam, primem za roko in ga hočem tirati domov. Fantu ni bilo prav, da sem ga tu zalotila. Sram ga je skoraj bilo. Pogledal me je in molče pobesil glavo. Hotel je vže iti. Ali tu se oglasi sosedov Anton in mu reče: „No, saj nisi več otrok, da bi te morala mati za roko voditi domov! Postavi se, saj veš, da smo te zapisali v socialiste.“ Kdo nam more kaj vzkazati? Mi smo gospodarji! Iz fanta je govorilo vino.“

(Konec pride).

Liberalna svoboda,

Včeraj zjutraj so se pokazale posledice mirenskega shoda in liberalna svoboda. Znani „prijatelj“ delavstva Pavletič je takoj odpustil dva delavca, ki nista hotela na shodu kričati z njim. Eden obeh je celo družinski oče. Delavstvo že pokaže temu nadutnežu, da bo znal spoštovati delavske pravice in svobodo mišljenja. Proč z liberalno strahovlado po celem Goriškem!

Dopisi.

Iz Cerkna. — Še vedno odgovorjam! Sicer pa ne bi odgovarjal, ako bi bilo res, kar piše „Primorac“ v svoji 46. številki. Prvič namreč ni res, da bi bil jaz katerega silil, naj podpiše odgovor slavni „Soči“, katerega je priobčil „Primorski List“. Res je tudi, da so vsi možje prostovoljno to storili. Res je tudi, da bi moral dopisnik „Primorca“ bolje poznati labinjsko cerkev — zunaj in znotraj — kakor jaz, ker bivam primeroma z njim — ako je labinjski občinar — še le kratko časa v tej duhovniji. Toda glej! Dopisnik „Primorca“ svoji gorečnosti do labinjske cerkve niti ne ve — vsaj tako stoji črno na belem v „Primorcu“ — da ima ta cerkva tudi svoj žagrad. Kaj pa si naj potem mislimo o takem dopisniku? ako pa je dopisnik vedel za žagrad, zakaj pa potem pravi, da ga ni! Takim ljudem, ki resnico zmirljajo, pravijo tudi pri Čulukafrih — lopovi.

Še nekaj! V vsej gorečnosti do cerkve je dopisnik „Primorca“ tudi pozabil povedati — seveda on to tirja od drugih — koliko je sam daroval in koliko se je trudil za popravo labinjske cerkve. Z odprtim vizirjem: Fran Hliš, upravitelj. Cerkno, dne 26. novembra 1906.

Politični pregled.

Volilna reforma — sprejeta.

V soboto zvečer je bila volilna reforma v državnem zboru sprejeta v cellem obsegu v drugem in tretjem branju. Seja se je začela dopoldne ob 1/2 12. Dvorana je bila polna poslancev, a vladal je popoln mir. Razpravljalo se je o razdelitvi volilnih okrožij na Nižjem in Gorenjem Avstrijskem, Tirolskem in Predalpskem. Nato so prišle na vrsto Štajersko, Koroško in Kranjsko. Poročevalec manjšine dvorni svetnik dr. Ploj je v imenu „Slovanske zveze“ izjavil, da se slovenski poslanci absolutno ne morejo zadovoljiti z razdelitvijo okrajev na Koroškem in Štajerskem. Gre jim po pravici na Štajerskem 9 mandatov, a dobili so jih le 7. Da ne spravijo volilne reforme v nevarnost, ne vstrajajo na tej zahtevi, pač pa zahtevajo, da se pridružijo celjskemu mestnemu okraju vsa mesta in trgi razun Maribora. Nato je predlagal za Koroško drugi mandat. Govorili so še vsenemec Wastian, liberalni Slovenec Plantan, Nemeč Seifritz, dr. Tavčar, dr. Šusteršič. P. oti je nato še govoril Pommer, za pa posl. Robič. Ko je bila sprejeta še razdelitev mandatov v Trstu in Dalmaciji, se je začelo takoj tretje branje proti protestom čeških radikalcev. — Nato je bila z dvetretjinsko večino sprejeta volilna reforma in razdelitev volilnih okrožij. — Prijatelji volilne reforme so navdušeno ploskali. Konec seje je bil malo pred 8 uro.

Delavska akademija

se vrši

na Jesenicah dne 8. in 9. decembra v novem „Delavskem Domu“.

S p o r e d :

V soboto, dne 8. decembra ob pol 10. uri dopoldne:

1. dr. Pavlica: Zgodovina delavskega varstva v Avstriji.

2. Iv. Premrov: Zadrugištvo in delavstvo.

Popoldne:

3. dr. Breclj: Higijena glede na delavstvo.

4. dr. Dermastija: Delavsko varstvo.

5. prof. Jarc: Izobrazba in delavstvo.

V nedeljo, dne 8. decembra dopoldne:

6. dr. J. Ev. Krek: Zgodovina delavske organizacije.

7. Jož. Gostinčar: Delavska politična izobrazba.

8. dr. J. Ev. Krek: Strokovna društva.

V soboto zvečer veselica.

Vsa naša društva kakor tudi vse naše somišljenike in somišljenice opozarjamo na to delavsko akademijo, ki je vsled znanstvenih in stvarnih razprav velike važnosti za delavstvo.

Domače in razne novice.

Mesto venca na grob pok. pesnika Simona Gregorčiča so darovali za „Šol. Dom“: Jos. Vidmar, župan v Lokavcu 20 K; prof. Zupančič 10 K; prof. Omersa 10 K; duhovniki zbrani na cerkvenem shodu v Ročinju so nabrali 20 K; Frančišek Kranjec, župnik v Šmarjah 10 K; S. Gr. za ljubljani „Š. Dom“ 100 K; Ig. Gruntar, c. k. notar v Ribnici mesto venca na krsto prijatelja S. Gregorčiča 50 K; goriške gospe preostanek od venca S. Gregorčiča 40 K 40 v.

Mesto venca na grob pesnika Simona Gregorčiča so plačali predsedništvu: Andrej Znidarčič, vikar v Gradnem 8 K; Emilij Guttman, c. k. admin. svetnik v Gorici 20 K; Iv. Seljak, vikar v Stržiščih 20 K; Ivan Kodre, župnik v Sv. Križu 20 K; Ivan Kovačič, župnik v Podmeleu 20 K; dr. Ferdinand Terkuč, c. k. notar v Kanalu 10 K; Josip Pavletič, kanonik v Gorici 10 K; Neimenovana oseba v Gorici 10 K; Anton Lazar, župnik v Nemškem Ratu 5 K. — Za božičnico je darovala neimenovana oseba v Gorici 20 K.

Srčna hvala!

Gregorčičev spomenik. — V Gorici se je sestavil osrednji odbor za Gregorčičev spomenik, ki ima nalogo sprejemati radodarne doneske slovenskih rodoljubov, s katerih pomočjo naj bi se postavil dostojen spomenik prerano umrlemu pesniku. Načelnik odbora je deželni poslanec in odbornik profesor Ivan Berbuč. Doneske sprejema začasno izvrševalec oporoke rajnega pesnika profesor Josip Ivančič (P. Corno št. 8). Imena odbornikov in primeren oklic na slovenske rodoljube objavijo se v kratkem.

„Gregorčičev dom“. — Tolminski rodoljubi so sprožili misel, naj se na mestu spomenika Gregorčičevega postavi „Gregorčičev dom“, ki naj podpira „Šolski Dom“.

Sožalje na izgubi pesnika Simona Gregorčiča so nadalje izrazili gospodje državni poslanci: dvorni svetnik dr. Miroslav Ploj, profesor Fran Robič, vodja Fran Šuklje, dvorni svetnik dr. Miroslav Ploj, dr. Ivan Šusteršič, sodni višji svetnik dr. Josip Vovšek, dr. Anton Korošec in profesor Vjekoslav Spinčič po 20 K; dr. Ignac Žitnik vodja dr. Fran Povše, Josip Pogačnik, Viljelm Pfeifer, Fran Robič, ravnatelj Lovre Borčič, dr. Fran Dulič, dvorni svetnik Anton pl. Vuković in deželni predsednik dr. Ivan Ivčević po 10 K.

V spomin Simona Gregorčiča. — Ob začetku seje odbora družbe sv. Mohorja dne 29. nov. se je družbeni predsednik, preč. g. Jan. Vidović s srčnimi besedami spominjal nenadne smrti našega odličnega pesnika S. Gregorčiča in izrazil sožalje družbenega odbora ob bridki izgubi, ki je zadela naš narod slovenski. Odborniki so se v znak sožalja dvignili s sedežev.

K pogrebu † pesnika Simona Gregorčiča še omenjamo, da je prečastiti gospod župnik od Sv. Lucije Josip Fabjan oficijelno spremljal mrliča od Solkana do Kobarida. V Desklah je gospica učiteljica položila na krsto krasen venec. — V Solkanu so prišli sprevedu nasproti šolski otroci z učiteljstvom.

Shod v Št. Petru ne da miru liberalcem. V sobotno „Sočo“ je napisal liberalni štab špeterski nekaj dopis, v katerem pravi med drugim, da se je dr.

Gregorčiču brlitzgalo. To je resnica. K temu še pristavimo, da je to pisal v „Sočo“ ravno tisti liberalni hinavec, ki je poprej obsojal tako žvižganje. Da pa bo svet poznal te žvižgače jih navedemo: Šavli Viktor, čegar oče se ima ravno stricu — duhovniku zahvaliti, da ima tako veliko imetje; Silič Jožef, vedno pijani čevljar; Martelanc Alojzij, uslužbenec pri tvrcki Koren v Gorici, in pa znani Cincala iz Vrtojbe. Čast bi bil tem subjektom gotovo delati tudi znani „Jevan“, ki je z veliko slastjo miši in podgane; le škoda, da je bil poprej aretiran, ko je pred cerkvijo v Gabrščekovem imenu zahteval javnega shoda „Cincala“, Gabršček in „Jevan“, živeli!

Laška „protidemonstracija“ je v nedeljo prinesla popoln flasko vsem prirediteljem. Udeležba je bila jako klavrna in pametni meščani se te stvari niso udeležili. Bili so večinoma napol odrastli mladiči, ženske z otroci, požarna bramba goriška in ločniška, zadaj za sprevedom pa je korakala mestna godba. V sprevedu so nosili vence. Na pokopališču so jih položili na grob, kjer je govoril neki Nodus, ki je dejal, naj natrosijo cvetja na grob velikega italijanskega rodoljuba, iz teh cvetic naj vzkljuje druge in napravijo v Gorici drugo ital. pomlad. Razume se, da se je ob poti nabralo precej radovednega občinstva, posebno še ker je bil dan lep in leži pokopališče v isti smeri ko Kronberg, kamor Goričani ob lepih nedeljskih popoldnevih najraje gredo. Ko se je vračal spreved nazaj, ga je policija na Kornu razkropila. Dijaki, ki jih je bilo veliko, so upili: „Evviva Gorizia Italiana!“ Eten je baje celo zaklical „Evviva Italia!“ Policija ga je prijala.

Po sprevedu je šlo 20—25 dijakov in trg. pomočnikov pred uredništvo „Gazzettina“, kjer so upili, kakor poroča ta list: „Doli z „Gazzettinom!“ Doli z vlado! Smrt Slovincem!“ Ko so zagledali policajca, so junaško zbežali; ko je policaj odšel, so zopet prišli. Ko sta z druge ulice prikoralaka 2 policajca, so zopet bežali. S tem je bil konec komedije, ki so jo Lahi imenovali „sijajno manifestacija“.

Italijanski študentje so obelodanili v svojem glasilu „Corriere Friulano“ z dne 30. novembra t. l. visoko stopinjo dvatisočletne italijanske kulture s tem, da so zbrali za „Legno“ 60 K povodom slovenske demonstracije dne 26. novembra (pri pogrebu S. Gregorčiča) ter da protestujejo proti vsem onim Italijanom, kateri so se na kateri-koli način udeležili one demonstracije. — Dokler bodo imeli Italijani v Gorici tako mladino, ni se nam treba bati za našo prihodnost!

P. Volbert v Gorici. — Sedaj v adventu bo vsak četrti tekopeti h popoldne govoril v župni cerkvi sv. Ignacija v nemškem znani P. Emil Volbert D. I. — P. n. bralci so naprošeni obvestiti o tem one, katere bi zanimalo.

Preč. gospodu P. Zakrajšek, vikarja v Kostanjevici se je bolezen močno pohujšala. Vrli gospod huđo trpi. Priporoča se sobratom v molitev.

Barbarska kultura. — Dobili smo sledeče za goriške razmere značilne vrste: Dopisnik teh vrstic, bivajoč že mnogo let v Gorici, vračal se je v nedeljo dne 2. decembra mirnim potom proti svojemu stanovanju. Na svojem potu je šel v neki ulici mimo nekaterih mladeničev, kateri morajo biti gotovo cvet laške kulture, one kulture namreč, katera v svojem narodnem fanatizmu ne pusti pri miru mimoidočih someščanov druge narodnosti. Eten teh mladičev namreč — najbrže navdušen od nedeljske Fazettijeve demonstracije — izustil je proti svojim tovarišem besede, katere so gotovo merile na mimoidočega: „Se jaš paura di kišt šklař?“ To je dejstvo.

S takimi barabami imamo opraviti v Gorici, Ali misli laški kulturonosce, da je s tem rešil laški značaj goriškega mesta? Ako je uđan takim utopijam, pristo mu. Povem mu pa tukaj, da je oni, katerega je počastil z navedeno psovko, pošten in zaveden Slovenec, kateri bi gotovo poskrbel, da bi se ničvredni pobalin nahajal danes kje drugje, če bi bila

takrat pri rokah kaka straža. Besedo „šklař“ pa mu vračam, ker mu po vsej pravici pritiče — židovsko-laškemu sužnju, Vsak pošten Slovenec, vsak pravico-ljuben Italijan mora obsojati tako barbarsko kulturo. Pa naj kdo reče, da se ne znajo hladiti laško-barbarski kulturonosci. Toliko na znanje someščanom in goriški policiji.

Živinske kužne bolezni. — V Temnici, okraj Sežana; se širi živinska bolezen imenovana v ranični prisada; v Trstu se med živino širi smrka v ost; svinjski ušen dela škodo pri Sv. Križu na Vipavskem, v Tinjanu, Pazinu in Poreču; svinjska kuga divja v Poreču in Trstu.

Povišanje v poštni službi. — Dne 28. novembra je povišal trgovinski minister 201 poš. asistentov za poštne oficijale, 223 oficijalov pa za višje oficijale.

Umrla je 24. nov. v zavodu „Notre Dame“ šolska sestra Armela Majerle, iz Aschbacha na Bavarskem.

Trg. sv. Andreja. — Trgi sv. Andreja nimajo več tiste privlačne sile ko svoje dni. Vendar pa je bil včerajšnji sejm mnogo bolj živahen ko lanski, kar je gotovo posledica nove železnice. „Giovani Friulani“ so včeraj že pozabili na tisto prisego, ko so jo v nedeljo storili na Favettijevem grobu, da namreč nihče ne bo drugače govoril ko laško. Včeraj so kramljali lepo slovensko z vsako ženicico, ker bi sicer ostale njihove botege prazne.

Objava. — Prvo izžrebanje zastavnih pisem podpisanege zavoda se bode vršilo vsled sklepa varuštva z dne 16. novembra 1906 odobrenega od deželnege odbora z odlikom od 30. novembra 1906 št. 11811 dne 11. decembra t. l. v prostorih podpisanege zavoda, ter se izžreba 149 zastavnih pisem za znesek K 204.200. Razkaz številko izžrebanih zastavnih pisem se na to javno razglasi. V Gorici, 1. decembra 1906. Ravnateljstvo deželnege hipotečnege zavoda.

Vabilo k Miklavževemu večeru, ki se priredi šolski mladini v Bovecu dne 9. decembra v gorenjih prostorih gostilne „Pri Pošti“ z raznovrstnim vspreedom, ki ga proizvajajo šolski otroci. Začetek točno ob 7. uri zvečer. Stariši spremljevalci, otroci in darovalci so vstopnine prosti, za vse druge vstopnina 40 v za osebo.

Velik naliv. — S Krna nam pišejo: Dne 19. listopada je začelo pri nas huđo deževati. Lilo je tako da si mislil da je sodni dan. Divjal je tudi huđ vihar. Voda je tako narasla, da je prestopila svoje meje. Škode pa ni napravila posebne.

† Mons. Zamlič. — Z Volovskega se nam javlja, da je dne 29. oktobra t. l. po dolgi bolezni umrl monsignor Vinko Zamlič, župnik na Volovskem, papežev dvorni komornik in ud deželnege šolskege sveta za Istro. Monsignor Zamlič, rodom Kastavec, je bil radi svojega mirnega značaja in ljubeznjivega nastopa splošno priljubljen. Bil je odločen narodnjak. N. p. v m. l.

Družba sv. Cirila in Metoda v Ljubljani opozarja vse zavedne Slovence, da so v dveh raznih vrstah že izšle družbine razglednice, namenjene za božič in za novo leto. Posamezne razglednice se bodo prodajale pri trgovcih po 10 vin. komad. Trgovcem dovoljajemo radi primeren popust; vendar tega opozarjamo, da oddajamo razglednice le proti gotovemu plačilu in ne pod 100 komadov skupaj. Naročila naj se naslavljajo na: „Vodstvo družbe sv. Cirila in Metoda v Ljubljani“.

Družbi sv. Cirila in Metoda v Ljubljani je tvrđka Ivan Perdan izročila 1000 kron pridobljenih ob prodaji družbinih vžigalic. Podpirajte Sloveoci to tvrđko, ki tako vspešno deluje v prid šolske dece ob jezikovnih mejah — torej na eminenten način narodu v prispeli. —

Razpis službe otroške vrtnarice. — Za otroški vrtec „Družbe sv. Cirila in Metoda v Ljubljani“ v Hrastniku na Štajerskem se razpisuje služba otroške vrtnarice. Plača znaša letnih 600 kron. Službo bode nastopiti 31. decembra 1906. Brezkolekovane pročne naj se vpošljelo najdalje do 15. decembra t. l. z naslovom: „Vodstvo družbe sv. Cirila in Metoda v Ljubljani.“

Novice od morja.

1. Nesreča. V Cerovljah so pekli pastirji repo. Med tem, ko so pobirali suhljad in drva, najde eden izmed njih tudi nabasano patrono, ki so jo lovci izgubili. Deček jo nese v ogenj, patrona razpoči in mu odnese tri prste na desni roki. —

2. Nov hotel zidaio sedaj v Sesljanu, v kopališču kneza Thurn-Taxis. Hotel bo ogromen in udoben.

3. Devinci so prodali grajščini vso obalo ob morju od devinskega gradu do Sesljana takozvano „gmajno“ v „stenah“ za par tisoč kron. V teh „stenah“ so zakopani milijoni, katerih pač ne zna nepraktični Slovenec dvigniti. Sedaj obziduje graščina ta prostor in ga pozgoduje. Letos vsadi 90.000 borov. Pri tem delu je vposlanih čez 100 naših ljudi. Sedaj nima občina nobenega pripravnega dohoda več k morju.

Tako si sami zapiramo pot k bogastvu, ki je naredilo druge narode močnejše in uplivne.

4. Nagla smrt. Na Poljanah pri Dohodobu je umrla soproga tamkajšnega posestnika. Bila je ob 11 uri predpoludne še na polju in isti dan (v četrtek) po noči je vže izdihnila svojo blago dušo. Krvni izbruh ji je pretrgal nit življenja. Zapustila je pet otrok, od katerih niso videli umirajoče matere trije, ker so bili v Devinu na delu.

Smrt pride kakor tat, zato bodimo nanjo vedno pripravljeni!

Listneca uredništva. — Raznim gg. dopisnikom: Brezimihi dopisov, ne sprejemamo več! Vsak lahko zaupa svoje ime uredništvu. Naj bo brez skrbi! — Sicer se pa priporočamo!

Književnost in umetnost.

Čitalniški koncert v četrtek dne 29. pr. m., ki je bil radi smrti našega pesnika-ljubljence in častnega uda čitalnice od prejšnje sobote na ta dan preložen, vršil se je iz znanega izvora v dvorani hotela „Central“. Ker je bila preselitev tega koncerta iz društvene dvorane v druge prostore neprostoovoljna, obšel nas je pri vstopu v te prostore za trenotek nek tlačilni čut, čut izgnancev iz privajenega doma. Zdelo se je, da bo v toliko širših prostorih nedostajalo one gorkote lesnega združenja čitalničarjev liki ene družine, ki je značila priredbe v društveni dvorani, da pevske moči ne bodo zadoščale za tako razsežne prostore. A take pomisleke je takoj razpršilo uvaževanje, da smo še le tukaj med zidovi, ki so slovenska last; in ker ima v doglednem času ta dvorana postati čitalnica, bila je nad vse drugo vzbujena radovednost, ho se li pri tej prvi uporabi tako ponesla, da bomo mogli biti spremembe v vsakem oziru veseli.

Da pa bomo to mogli biti, potrdi nam gotovo vsak prisotnik po tem koncertu s poudarkom. Dvorana, čeprav obširna, se je zadosti napolnila z občinstvom, in praznote, kar jih je še ostalo, bi bile tudi zginile, ko ne bi pokrite mize v stranskem prostoru zvalile nekoliko slušateljev k sebi, da so tam mogli duševni užitek združiti s telesnim. Kakor rad pripoznavam tudi to udobnost in jo vsakemu privoščim, se mi vendar zdi, da je za na odru nastopajoče sodelovalce najbolj spodbujevalen in navduševalen pogled na prav polno dvorano.

(Dalje pride.)

„Ljudska knjižnica“. — Drugi in tretji sešitek „Ljudske knjižnice“ se ravnokar razpošilja. S tretjim sešitkom je zaključen prvi zvezek knjižnice in s tem londonska povest „Znamenje štirih“. S četrtnim zvezkom pričena nova povest „Darovana“, ki je povzeta iz dobe pokristjanjenja Slovencev. Tej bodo sledile mnoge posebno zanimive domače povesti „Goznarjev sin“, „Med plazovi“, „Psoglavci“ itd., itd.

„Slovenski posojilničar“. — Pod tem naslovom je izšla v Krškem knjiga, ki prinaša praktična navodila za slovensko posojilništvo. Sestavil jo je ravnatelj Ivan Lapaj n. e. Stane trdo vezana 3 K, mehko 240 K, nevezana 2 K.

„Dom in Svet“. — Zadna številka našega beletrističnega lista, „Dom in Svet“, je pravkar izšla. Vsebina: Ivan Cankar: Poet Peter; Anton Medved: Šibre; Ivan Lah: Gospod Ravbar. Pesem; Fr. S. Finžgar: Pod svobodnim solncem. Povest davnih dedov; Ivan Podlesnik: Telovadba in športi; Anton Medved: Žalosti; Cvetko Golar: Jesenske rože; Griša: V daljavi...; Frane Kotnik: O slovenski kmetijski hiši; Griša: Valovi pesmi; Lea Fatur: Vilemir. Romantiška povest iz turških bojev; Silvest. Škerbinec: Razširjanje prometnih jezikov; Franc Breznik: Rodbinski priimki iz rastlinskih imen; Književnost; To in ono. — Slike: Zma. Thorwaldsen. — Na trnjevi stezi. N. Stahjevič. — Slepec. M. Gaspari. — Povratek iz trga. J. Vješin. — Pred občinskim sodiščem. N. J. Zosthenko. — Na vratih bolnice. P. V. Zagorsky. — Nova westminstrska katedrala — katoliška stolnica v Londonu. — Stolp Vetrov

na Atenskem trgu. — „Dom in svet“ izhaja prvega dne vsacega meseca. Urednika: dr. Mihael Opeka za leposlovje, dr. Evgen Lampe za znanstvo in ilustracije. — Založnik in lastnik „Marjanišče“. — Tiska „Katoliška Tiskarna“ v Ljubljani. Naročnina: 9 K, za dijake 6 K 80 h, za Ameriko 25 dolarjev, za Italije 11 lir, za Nemčijo 10 mark. Sprejema lastništvo in upravištvo v „Marjanišču“.

Slovanski svet.

Velika razstava v Srbiji. — Prihodnje leto prireda v Srbiji veliko srbsko razstavo, o kateri upajo, da vzbudi pozornost vse Evrope.

Štrajk poljskih šolarjev na Pruskem. — Poroča se, da nameravajo Poljaki meseca decembra imeti shod v Poznanju, ki bo obravnaval stvar verskega pouka v poljskem jeziku. Pričakujejo izjave sv. Stolice glede šolskega pouka v poljščini na pruskih šolah.

Slovansko razstavo bodo priredili 1. 1910 v Pragi. Kdor se zanima zato, naj naznani svoje ime našemu listu.

Bolgarski jezik na vseučilišču v Lipskem. — Početkom tekočega šolskega leta je prof. Waygand prišel na Lipskem vseučilišču predavati bolgarski jezik. Predavanja se udeležuje 16 slušateljev.

Gospodarske vesti.

Razstavi goveje živine na Cesti pri Sv. Križu in Gorici sta bili dne 10. oziroma 12. novembra. Zidja je bila — kakor lahko umljivo — bolj obiskovana nego prva in je bilo več živine v Gorici nego na Cesti; toda lice obema je bilo relativno skoro jednako. Tu in tam je bila živina lepa, a mešana; ne, tu ne tam ni prevladovalo kako jedno pleme. Vidi se pa jasno, in to je priznala tudi cela komisija, da skrbi ljudstvo v teh okrajih zelo za živino, da jo dobro redi in glešta. Komisija je bila uverjena, da se dvigne v tem ozemlju živinoreja v malih letih na višek časovnih zahtev v kljub temu, da mora posestnik tu obrabiti svojo skrb v prvi vrsti vinogradu in sadjereji in potem šele živinoreji. Zanimanje za lepo živino in tudi za pravo pleme je tu in tam veliko, kar opravičuje nado do napredka in popolnosti tudi na tem polju. To zanimanje se je pokazalo na levo in na desno, a posebno se v Šempasu, kjer se je pokazal napredek sedaj v veliki meri. Pohvaliti moramo tudi posestnika Jožef Bone na Cesti, ki je zelo vnet za živinorejo in je pokazal tudi lepe vspehe.

Da se ljudstvo tu zanima za živinorejo je razvidno tudi iz tega, da so se slišali v dogovorih na razstavah z govejorejci različni nasveti in različne želje, ki naj bi se v poštev jemale, in katere so se tudi sporočile na pristojno mesto.

Na Cesti je bila razstava na prostoru Antona Berbuč, ki je bil v ta namen lepo prirejen. Žal, da je zelo neugodno vreme oviralo komisijo v njenem delu in pokvarilo splošen utis o razstavljeni živini.

Prvo darilo ni bilo tudi tukaj priznano nobenemu živinorejcu v znamenje, da je še mesta za zboljšanje iste. Vsa druga darila so pa dobili sledeči posestniki:

Za bika je dobil nagrado 10 K Maks Baycon iz Gojač. Za krave so dobili diplome: Tom. Mrevlje — Sv. Križ III. vrste, Fr. Hmelak — Lokavec IV. vrste; darila z diplomom dotične vrste: Fran Kravos — Sv. Križ 30 K, Fr. Bavčar — Lokavec 30 K, Jos. Černigoj — Sv. Križ-Cesta 20 K, Fr. Čopič — Lokavec 20 K; nagrade po 10 K: Jos. Štokar — Kamnje, Matevž Možina — Dobravlje, And. Mermolja — Selo, Val. Kompara — Lokavec, Ant. Breččak — Dobravlje. Za telice: diplom II. vrste Justina Palik — Vel. Zablje; darila z dotičnim diplomom Marko Štokar — Skrilje 40 K, Avguštin Kovač — Lokavec 40 K, Fr. Valič — Kamnje 30 K, Al. Kerkoč — Kamnje 20 K, Fr. Koruza Gaberje 20K. Nagrade po 10 K so dobili: Andrej Slejko — Vel. Zablje, Jožef Špacapan — Lokavec, Fr. Valič — Skrilje, Jož. Pirjavec — Selo, Iv. Slejko — Čerčiče, Ant. Valič — Sv. Križ, Ant. Besednjak — Gojače, Ant. Hočevar — Sv. Križ, Jan. Bavčar — Selo, Ant. Vodopivec — Kamnje, Fr. Bavčar — Lokavec. Nadalje se je priznalo Jožetu Bone iz Ceste za bika in krave diplom II. vrste.

V Gorici je bila razstava na živinskem trgu. Na tej razstavi so bili odlikovani:

Za razstavljenega 4 krave in bika priznalo se je Zigi grofu Attems iz Podgore diplom II. vrste; nadalje so dobili diplome III. vrste za krave: Slov. kmetijska šola v Gorici, ital. kmet. žola v Gorici, Usmiljene sestre sv. Pavla-Vinc. v Gorici. Za bika so dobili darila z diplomom dotične vrste: Jož. Komel — Šempas 30 K, Ant. Remec — Vitovlje 20 K; nagrade po 10 K: Bašin Miha — Solkan, Bensa Valentin — Pevma, Cijan And. — Bilje, Kofol Ant. — Čepovan, Remec Ant. — Vitovlje. Za krave so dobili darila z dot. diplomom: Bele Jožef — Šempas 40 K, Kofol Ant. — Čepovan 40 K, Travižan Ant. — St. Peter 30 K, Komel Jožef — Šempas 30 K, Komel Jož. — Šempas 20 K, Marušič Stefan — Opatjeselo 20 K, Ožbot Janez — Rupa 20 K, Černe Alojz

— Vrtojba 20; nagrade po 10 K: Batistič Henrik — Vrtojba, Trevižan Stefan — St. Peter, Culot Ant. — Gorica, Devetak Miha — Gorica, Bressun And. — Gorica, Jug Tomaž Solkan, Terčič Ant. — Vitovlje. Za telice so dobili darila z dot. diplomom: Fr. Pelicon — Šempas 40 K, Bl. Podgornik — Vitovlje 40 K, Jož. Hrovatin Šempas 30 K, Komel Matevž — Šempas 30 K, Blaž Sedevčič — Vogersko 30 K, Blaž Leban — Sv. Mihael 20 K, Fr. Bitežnik — Solkan 20 K, Fr. Hrovatin — Ozeljan 20 K; nagrade po 0 K: Miha Velicogna — Gorica, Ant. Skarabot — Ozeljan, Ernes. Batič — Ozeljan, Ivan Batistič — Gor. Vrtojba, And. Bressun — Gorica, Fr. Trevižan — St. Peter, Iv. Markič — Gorica, Anton Devetak — Gorica.

Kokoši tudi pozimi nesejo, če jih držimo v toplem hlevu. Zraven tega se jim mora dajati pri hudem mrazu gorke vode in gorke hrane. Laneno in konopljevo zrnje tudi povzroča, da kokoši rajše nesejo.

Vendar dovolj živine. — Moščani so v zadnjem času zagnali vpitje, da v Avstriji ni dovolj živine in da se morajo vsled tega odpreti meje srbski in romunski živini. Zadnji veliki sejmi po državi pa so pokazali, da je celo več živine, kakor je potrebujejo mesarji, ker se mnogo živine ni moglo prodati.

Promet z živino iz Francoske in Angleške v Avstrijo. — Avstrijsko poljedelsko ministerstvo je odredilo, da se smejo živali (goveda, ovce, koze in prašiči) iz Francije in Angleške uvažati oziroma prevažati v ali skozi Avstrijo le proti posebnemu dovoljenju imenovanega ministerstva in to le od slučaja do slu-

čaja, za kar se potem določijo najtanjnejši pogoji uvoza, oziroma prevca. V tozadevnih prošnjah navesti se morajo živali, dalje vrsta in število istih ter napovedati mejni kraj prevoza in tudi kraj, v katerega se hoče vpeljati živina.

Loterijske številke.

1. decembra.

Dunaj 27 77 65 11 60
Gradec 65 57 66 36 27

Rojaki!
kupujte narodni kolek
„Šolskega Doma“.

Brockhaus

Conversations-Lixikon

še nov na prodaj za 60 K. — Kje, pove naše upravištvo.

ZAHVALA.

Ginjeni globoke hvaležnosti zahvalujemo se iz dna srca c. k. gozdni direkciji v Gorici, vsem spoštovanim gg. c. k. logarjem in gozdnim uslužbencem, čč. gg. lokvarskemu in trnovskemu, g. županu, obema gg. učiteljema, lokvarskim in trnovskim pevcem in vsemu ljudstvu s Trnovoga, od Nemcev in z Lokvij, ki so se tako živo vdeležili neizmerne naše žalosti ob nenadni izgubi našega nepozabnega

IVANA EVANGELISTA.

TRNOVO, 30. nov. 1906.

Žalujoča družina
Mosettig.

„Krojaška zadruga“,
Gorica,
Via Signori 7

Za
zimski čas

so ravnokar došle razne v velikanski izbiri

krasne novosti

modnega blaga,

kakor modre volne, flanele, forštajne, sukno za moške in dijaške obleke, svile za bluze, salonske preproge, zavese, odeje, šivane kuverte (Steppdecken), žine, volne perje itd.

Blago najboljše.

Konkurenca
izključena.

P. n.

Dovoljujem se Vas prositi, da nas o potrebi počastite z Vašim cenj. obiskom in si ogledate vse naše novosti, ali pa blagovolite naročiti vzorce kateregakoli blaga, koje Vam pošljemo radovoljno franko na dom, da se prepričate o naši zares bogati zalogi in izbiri, ki se lahko meri z vsako, tudi najmodernejšo trgovino te stroke.

Nadejaje se blagohotnega upoštevanja naše prošnje, bilježimo s spoštovanjem

Teod. Hribar.

Jakob Miklus
mizar in
lesni trgovec
v Podgori, na oglu novega
železniškega mosta
(na cesti, ki pelje proti Gradiški)

Trguje tudi z **opeko**, ima veliko zalogo vsakovrstnega trdega in mehkega lesa domačega in tujega, veliko zalogo pohištva, vinskih posod, stiskalnic itd.

Ivan Bednařik
priporoča svojo
knjigoveznicu
v Gorici
ulica Vetturini št. 3.

Stare, avstrijske in inozemske
poštne znamke
iz let 1850-1870, že mogoče že prilepljene na pismu ali odlomkih pisma nakupijo, se v večji množini in se prav dobro plačajo. Ponudbe je nasloviti na upravnništvo tega lista.

Poskusite
in priporočite
izdelke
Vydrobe tovarne hranil
v Pragi VIII. Cenovnik zastoj.

Anton Kuštrin,
trgovec v Gorici
Gosposka ulica št. 25

priporoča čistiti duhovščini in slavnemu občinstvu v mestu in na deželi svojo trgovino jedilnega blaga n. pr. kavo Santos, Sandomingo, Java, Ceylon, Portoriko itd. Olje: Lucca, St. Angelo, Koru, istrsko in dalmatinsko. Petrolej v zaboju. Sladkor razne vrste. Moko št. 0, 1, 2, 3, 4, 5. Več vrst riža. Mljšveče prve in druge vrste, namreč ob 1/2 kila in od enega funta. Testenine iz tvornice Žnidaršič & Valenčič. Žveplenke družbe sv. Cirila in Metoda. Moka iz Majdičevega mлина iz Kranja in iz Jochmann-ovega v Ajdovščini. Vse blago prve vrste.

Kožuhovine
ovratnike
zimске podobleke
pletenine
läger-perilo
volnene in svilene šerpe

kupite vedno najboljše pri domači tvrdki
J. ZORNIK, GORICA,
št. 10 Gosposka št. 10
ulica

Fani Drašček,
zaloga šivalnih strojev
Gorica, Stolna ulica hi. št. 2.

Prodaja stroje tudi na teden ske ali mesečne oboroke. Stroji so iz prvih tovarn ter najboljše kakovosti. Priporoča se slav. občinstvu.

Nova
manufakturna trgovina
ANT. BOHINSKI.
Gorica — Corso G. Verdi 35 — Gorica

priporoča svojo veliko zalogo raznovrstnega modnega, suknenega in belega blaga po najnižjih cenah.

Simon Gregorčič. **Razglas.**

Dne 5. decembra 1906 predpoldne se vrši komisijonelni obhod železniške normalno-tirne proge Gorica drž. kolodvor-Solkan tovarne in skladišča Mizarske zadruga potem c. kr. namestništva ter ravnateljstva c. kr. drž. železnic.

Opozarja se vsakogar, ki bi imel proti tej železniški progi kakšne pritožbe, da jih prijavi na dan obhoda.

SOLKAN, 21. novembra 1906.

Predsedstvo
„Mizarske zadruga“
v Gorici.

fotografu Jerkiču v Gorici
in sicer posamezne slike v formatu 18x24 po K 3.—, kabinetna slika iz zadnje dobe K 2.—. Povečane slike po dogovoru. Nobena slovenska hiša ne bi smela pogrešati slike našega slavnega pesnika.

Centralna posojilnica
registrovana zadruga v Gorici, ulica Vetturini št. 9.

Posojuje svojim članom od 1. novembra 1905 na mesečna odplačila v petih letih in sicer v obrokih, ki znašajo z obrestmi vred, za vsakih 100 K glavnice 2 K na mesec.

Posojuje svojim članom od 1. aprila 1905 na menice po 5 1/2%, na vknjižbo po 5% z 1/8% upravnega prispevka za vsacega pol leta. Obrestna mera za hranilne vloge je nespremenjena.

„Vzajemna zavarovalnica v Ljubljani“

Dunajska cesta 19 — v Medjatovi hiši v pritličju — Dunajska cesta 19

Vsprejema:

1. Zavarovanja vsakovrstnih poslopij, premičnin in pridelkov proti požarni škodi;
2. Zavarovanja zvonov proti vsakoršni poškodbi in
3. Zavarovanja za nižjeavstrijsko deželno zavarovalnico na Dunaju za življenje in za nezgode.

Pojasnila daje in vsprejema ponudbe ravnateljstvo zavarovalnice ter postreže na željo tudi s preglednicami in ceniki.

Ta edina slovenska zavarovalnica sprejema zavarovanje pod tako ugodnimi pogoji, da se lahko meri s vsako drugo zavarovalnico.

V krajih, kjer še ni stalnih poverjenikov se proti provziji nastavljajo spoštovane osebe za ta zaupni posel. Postavno vloženi ustanovni zaklad jamči zavarovalcem popolno varnost.

Svoji k svojim!

Glavno zastopstvo za Trst, Goriško in Istro pri g. Dragotinu STAREC, Trst, Via Valdirivo 16.

Rojaki Slovenci! Pristopajte k domači zavarovalnici!